

ИЗВЕШТАЈ О ОЦЕНИ ДОКТОРСКЕ ДИСЕРТАЦИЈЕ
-обавезна садржина- свака рубрика мора бити попуњена

(сви подаци уписују се у одговарајућу рубрику, а назив и место рубрике не могу се мењати или изоставити)

I ПОДАЦИ О КОМИСИЈИ
1. Датум и орган који је именовео комисију 12. април 2017. године, Наставно-научно веће Правног факултета у Новом Саду
2. Састав комисије са назнаком имена и презимена сваког члана, звања, назива уже научне области за коју је изабран у звање, датума избора у звање и назив факултета, установе у којој је члан комисије запослен: - др Миленко Крећа, редовни професор, Међународно јавно право, 24.12.1990. године, Правни факултет Универзитета у Београду, у пензији - др Родољуб Етински, редовни професор, Међународно јавно право, 23.03.1992. године, Правни факултет у Новом Саду - др Сања Ђајић, редовни професор, Међународно јавно право, 01.10.2013. године, Правни факултет у Новом Саду
II ПОДАЦИ О КАНДИДАТУ
1. Име, име једног родитеља, презиме: Маријана, Милинко, Младенов (рођ. Алавук)
2. Датум рођења, општина, држава: 02.09.1984.године, Нови Сад, Република Србија
3. Назив факултета, назив студијског програма дипломских академских студија – мастер и стечени стручни назив Правни факултет у Новом Саду, Дипломске академске студије другог степена општи смер, дипломирани правник – мастер
4. Година уписа на докторске студије и назив студијског програма докторских студија 2010. године, Докторске академске студије - Јавно право
5. Назив факултета, назив магистарске тезе, научна област и датум одбране:
6. Научна област из које је стечено академско звање магистра наука:
III НАСЛОВ ДОКТОРСКЕ ДИСЕРТАЦИЈЕ: Право на одговарајућу животну средину као основно људско право

IV ПРЕГЛЕД ДОКТОРСКЕ ДИСЕРТАЦИЈЕ:

Навести кратак садржај са знаком броја страна, поглавља, слика, шема, графика и сл.

Поред увода, дисертација обухвата 7 поглавља, закључна разматрања и списак коришћене литературе. У првом поглављу (стр. 4 – 40) кандидаткиња разматра правно одређење људских права и међународну заштиту људских права. Она износи природноправна схватања о људским правима и разматра то питање са становишта правног позитивизма. Бави се историјским развојем међународне заштите људских права као и савременим универзалним и регионалним механизмима заштите људских права. Следеће, друго поглавље (стр. 40 – 62) посвећено је општем и правном одређењу животне средине и међународној заштити животне средине. У овом поглављу кандидаткиња обрађује врсте загађивања животне средине, развој правне и међународноправне заштите животне средине. У трећем поглављу (стр. 62 – 83) кандидаткиња анализира однос заштите животне средине и заштите људских права. Она се бави односом човека и природе са антрополошког, културолошког и историјског становишта. Разматра екоцентричне и антропоцентричне теорије. То поглавље завршава разматрањем елемената посебног људског права на адекватну животну средину. Анализира досадашња теоријска разматрања тог питања, дефинише садржај тог права са становишта природног и позитивног права те се бави судском заштитом тог права. Резултате ових разматрања презентује у хипотетичкој дефиницији права на одговарајућу животну средину. Пето поглавље (стр. 83 – 144) је посвећено истраживању извора међународног права који су значајни за дефинисање елемената права на одговарајућу животну средину, посебно уговора о заштити људских права, укључујући и Архуску конвенцију, али и међународног обичајног права, општих правних начела, као и судске праксе и доктрине. Овде су истражена она људска права, заштићена међународним уговорима, која се граниче или преклапају са правом на одговарајућу животну средину, као што су право народа на самоопредељење и право на одрживи развој, право на живот, право на здравље, право на одговарајући животни стандард, право на приватност и заштиту дома и породице, право на делотворну правну заштиту, право на одмор, игру и културне активности. Посебна пажња је, наравно, посвећена правима зајемченим Архуском конвенцијом, дакле праву на информисање о животној средини, праву на учествовање у одлучивању о животној средини и праву на доступност правосуђа у стварима животне средине. У шестом поглављу (стр. 144 - 191) кандидаткиња истражује заштиту права на одговарајућу животну средину на регионалном плану. Највећи део овог поглавља посвећен је заштити права на одговарајућу животну средину у оквиру Савета Европе и Европској унији. Поред тога, истраживање обухвата заштиту овог права у Америци, Азији и Африци. Седмо поглавље (стр. 191 – 218) садржи компаративно истраживање заштите овог права на националном нивоу у земљама Европе, Америке, Азије и Африке. Анализирана је заштита овог права у Србији, Шпанији, Француској, Белгији, Русији, Словенији, Јужноафричкој Републици, Нигерији, Турској, Филипинима, Аргентини, Костарици и неким другим земљама. Заједнички елементи разматраних дефиниција права на одговарајућу животну средину, као и специфичности тог права изложени су у

осмом и деветом поглављу (стр. 218 – 228). Следе закључна разматрања (стр. 228 – 236).

V ВРЕДНОВАЊЕ ПОЈЕДИНИХ ДЕЛОВА ДОКТОРСKE ДИСЕРТАЦИЈЕ:

За истраживање предмета докторске дисертације је нарочито важно природноправно учење и кандидаткиња, са правом, ставља тежиште на то учење у разматрањима о људским правима. У првом поглављу, посвећеном људским правима, она истражује универзалне и регионалне механизме заштите људских права, указујући на разлике које постоје међу њима, што је важно са становишта конституисања права на одговарајућу животну средину. Једнако је важно за истраживање предмета докторске дисертације одређивање појма животне средине, као и анализа права којим се штити и унапређује животна средина. Како предмет докторске дисертације чини извесну интеракцију међународног права људских права и међународног права заштите животне средине, нужно је било да се испита однос те две гране међународног права, што кандидаткиња чини у трећем поглављу. Успешна елелборација ових претходних питања резултирала је у успешној анализи основних теоријских полазишта о праву на адекватну животну средину и хипотетичке дефиниције тог права. Анализа праксе примене универзалних уговора о људским правима од стране међународних тела и судова убедљиво показује да су поједини елементи права на одговарајућу животну средину садржани у појединим људским правима зајемченим поменутиим уговорима. Исправно је анализирано међународно обичајно право као и општа правна начела као извори међународног права у светлу утврђивања постојања права на одговарајућу животну средину. Успешно је показано да се поједини елементи тог права појављују у пракси заштите људских права на регионалном нивоу. Ту посебно треба издвојити успешну анализу праксе примене Европске конвенције о људским правима. Успешно је анализирана примена права Европске уније од стране Суда Европске уније. Применом истог метода успешно је анализирана примена регионалних прописа на америчком континенту који су релевантни са становишта права на одговарајућу животну средину. Анализа је успешно показала да је право на одговарајућу животну средину признато на различите начине на европском, америчком, афричком и арапском регионалном нивоу. Учињена је веома успешна компаративна анализа уставне заштите тог права на националном нивоу у земљама Европе, Африке, Азије и Америке. Посебно је значајна и вредна анализа садржаја и посебних карактеристика права на одговарајућу животну средину.

VI СПИСАК НАУЧНИХ И СТРУЧНИХ РАДОВА КОЈИ СУ ОБЈАВЉЕНИ ИЛИ ПРИХВАЋЕНИ ЗА ОБЈАВЉИВАЊЕ НА ОСНОВУ РЕЗУЛТАТА ИСТРАЖИВАЊА У ОКВИРУ РАДА НА ДОКТОРСКОЈ ДИСЕРТАЦИЈИ

Младенов М. 2013, “Заштита права на приватност у пракси Европског суда за људска права”, *Зборник радова Правног факултета у Новом Саду*, вол.47, бр.3, стр.575-593. - М51

Аврамовић Н., **Младенов М.** 2012, “Регулисање права на адекватну животну средину у Европској унији“, *Европско законодавство*, бр.41/12, стр.11-26. - М51

Матијашевић Ј., **Алавук М.** 2011, “Одговорност држава чланица Европске уније у области заштите животне средине”, *Право теорија и пракса*, вол.28, бр. 10-12, стр. 42-54. – М53

Матијашевић Ј., **Алавук М.** 2012, “Поступци за утврђивање одговорности и санкције за неизвршавање обавеза држава чланица ЕУ”, *Право теорија и пракса*, вол. 29, бр. 7-9, стр. 1-19. – М53

Алавук М., Матијашевић Ј., 2012, “Принципи (начела) на којима се заснива спречавање и контрола загађивања медија животне средине у законима о заштити животне средине Републике Србије”, *Право теорија и пракса*, вол. 29, бр. 10-12, стр 29-40. – М53

Аврамовић Н., **Младенов М.**, 2016, “Право на приступ информацијама о животној средини у Европској унији и Србији“, *Зборник радова XIII традиционалног скупа “Правнички дани проф.др Славко Царић“*, Универзитет Привредна академија, Правни факултет за привреду и правосуђе у Новом Саду, Нови Сад, стр 261-268. - М31

Алавук М. 2011, “Право на неометано уживање имовине у пракси Европског суда за људска права“, *Зборник радова VIII традиционалног научног скупа “Правнички дани проф.др Славко Царић“*, Универзитет Привредна академија, Правни факултет за привреду и правосуђе у Новом Саду, Нови Сад, стр. 185-197. - М33

Alavuk M., Jelena M. 2011, “High level of protection and improvement of environment in European Union Law“, *Proceedings of the XV International Eco-Conference*, Ecological Movement of Novi Sad, Novi Sad, str.189-195. - М33

Mladenov M., Avramović N. 2013, “The right to environmental information as fundamental human right“, *Proceedings of the XVII International Eco-Conference*, Ecological Movement of Novi Sad, Novi Sad, str.539-546. - М33

Mladenov M. 2013, “The environmental protection during the armed conflict“, *Proceedings of 3rd Climate Change, Economic Development, Environment and People Conference*, Alliance of Central-Eastern European Universities, Podgorica, str. 177-185. - М33

VII ЗАКЉУЧЦИ ОДНОСНО РЕЗУЛТАТИ ИСТРАЖИВАЊА

Предмет дисертације је истраживање признања права на одговарајућу животну средину, као људског права, на међународном нивоу, као и садржај и карактеристике тог права. Истраживање је резултирало у следећим закључцима:

- „Поје дини универзални међународни декларативни акти у области заштите животне средине садрже експлицитну гаранцију предметног права, али услед своје правне природе не могу да се сматрају као адекватан самосталан правни основ установљавања овог права.“
- „Универзални међународни уговори у сфери заштите људских права пружају заштиту одређеним сегментима предметног права у контексту остваривања других људских права. Изузетак би могао да представља само члан 24 Конвенције о правима детета уз уважавање предмета регулисања овог уговора.“
- „Универзални међународни уговори у области заштите животне средине не садрже директну гаранцију предметног права и обезбеђују остваривање само појединих елемената овог права.“
- „Међународни уговор који спаја области заштите људских права и заштите животне средине, Архуска конвенција, прокламује предметно право и доприноси изградњи његовог специфичног садржаја.“
- „Универзално међународно обичајно правило које пружа гаранцију предметног права је у процесу настанка са јасним тенденцијама које упућују на успешно окончање овог поступка у будућности.“
- „На европском регионалном нивоу заштита предметног права остварује се посредно у контексту претходно анализираних међународних аката у области заштите људских права и донекле са аспекта прописа у сфери заштите животне средине.“
- „На афричком регионалном нивоу остваривање предметног права обезбеђено је експлицитном одредбом Афричке повеље о људским правима, али и посредно у контексту остваривања других људских права.“
- „На америчком континенту заштита предметног права се остварује претежно у виду гарантовања појединих елемената овог права, упркос чињеници да Сансалвадорски протокол директно прописује наведено право.“
- „На азијском континенту остваривање предметног права одликује постојање релевантних прописа, али не и одговарајуће праксе надзорних органа.“
- „На нивоу појединих држава, најуспешнији системи заштите предметног права представљају европске земље, док је у наведеном контексту најлошије стање у северноамеричким земљама. Државе азијског и афричког поднебља се углавном налазе у почетним фазама остваривања предметног права.“

VIII ОЦЕНА НАЧИНА ПРИКАЗА И ТУМАЧЕЊА РЕЗУЛТАТА ИСТРАЖИВАЊА

Експлицитно навести позитивну или негативну оцену начина приказа и тумачења резултата истраживања.

<p>Комисија позитивно оцењује начин на који је кандидаткиња приказао и тумачио резултате истраживања.</p> <p>Докторска дисертација „Право на одговарајућу животну средину као основно људско право“ је писана јасним стилем а терминологија која је коришћена у раду је прецизна и помаже добром разумевању обрађене материје. Кандидаткиња обрађује тему права на одговарајућу животну средину из више углова и изводи добро образложене и убедљиве закључке.</p>
<p>IX КОНАЧНА ОЦЕНА ДОКТОРСKE ДИСЕРТАЦИЈЕ:</p> <p>Експлицитно навести да ли дисертација јесте или није написана у складу са наведеним образложењем, као и да ли она садржи или не садржи све битне елементе. Дати јасне, прецизне и концизне одговоре на 3. и 4. питање:</p>
<p>1. Да ли је дисертација написана у складу са образложењем наведеним у пријави теме</p> <p>Дисертација је написана у складу са образложењем наведеним у пријави теме.</p>
<p>2. Да ли дисертација садржи све битне елементе</p> <p>Дисертација садржи све битне елементе.</p>
<p>3. По чему је дисертација оригиналан допринос науци</p> <p>Докторска дисертација представља синтезу одговарајућих правних теорија и истраживања позитивног међународног и националног права. Она успешно идентификује и анализира међународни процес настајања новог права из корпуса људских права – права на одговарајућу животну средину. Систематска анализа материје, садржана у дисертацији, може да послужи консолидацији и бржеме међународном признавању овог права.</p>
<p>4. Недостаци дисертације и њихов утицај на резултат истраживања</p> <p>Нису уочени недостаци дисертације.</p>
<p>X ПРЕДЛОГ:</p>
<p>На основу укупне оцене дисертације, комисија предлаже:</p>
<p>- да се докторска дисертација прихвати, а кандидату одобри одбрана</p>

НАВЕСТИ ИМЕ И ЗВАЊЕ ЧЛАНОВА КОМИСИЈЕ
ПОТПИСИ ЧЛАНОВА КОМИСИЈЕ

Проф. др Миленко Крећа

Проф. др. Родољуб Етински

Проф. др. Сања Ђајић

НАПОМЕНА: Члан комисије који не жели да потпише извештај јер се не слаже са мишљењем већине чланова комисије, дужан је да унесе у извештај образложење односно разлоге због којих не жели да потпише извештај.